

Odvolání nebylo výměrem zastupitelstva města L. z 12. listopadu 1923 vyhověno, stejně nebylo vyhověno stížnosti z tohoto výměru nař. rozhodnutím a to z důvodů, že bylo zjištěno, že rodina st-lova bydlí trvale v Praze; byt v L. sestávající z kuchyně a 6 pokojů obývá pouze st-l a služka; odpovídá tedy předpis dávky ze tří přepychových místností schváleným pravidlům o vybírání této dávky.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané a opakující vývody odvolání uvážil nss toto:

Dle § 1 pravidel pro vybírání dávky z přepychových bytů v L., která byla schválena výnosem zsv-u v Praze z 26. září 1922 a která souhlasí se vzornými pravidly vyhlášenými vl. nař. č. 143/22 vybírá se dávka z přepychových bytů ze všech obytných místností, které jsou při k t e r é m k o l i bytě v obci nad nejvyšší v § 2 stanovenou míru. Ustanovení toto platí tedy pro každý byt, ježto pravidla nerozeznávají, zdali bytu se užívá na základě nájemní smlouvy aneb z jiného titulu, nelze tedy tvrditi, že pravidla se na naturální byty nevztahují.

V odst. 2 § 1 je stanoveno, že za obytné místnosti se nepovažují prostory uvedené p o d a-d; z výpočtu toho lze seznati, že jde o místnosti, které nejsou určeny pro účely obytné v užším smyslu slova; dle o d s t. d) se nepovažují za obytné místnosti »prostory, kterých se užívá v ý h r a d n ě k účelům živnosti nebo povolání (krámy, skladiště, dílny . . atd.)«, ze slova »v ý h r a d n ě« a z poukazu na jednotlivé druhy místností jest jasno, že pravidla nepodrobují dávce z přepychových bytů jen takové místnosti, které přímo a bezprostředně slouží provozu živnosti nebo povolání, které jsou tedy vlastně provozovnou neb částí provozovny. To však nelze tvrditi o naturálních bytech v továrních budovách; tyto naturální byty jest proto považovati za obytné místnosti ve smyslu § 1 a podrobiti dávce z přepychových bytů. — — —

Č. 4791.

O b e c n í v o l b y: * Doplnění počtu členů a náhradníků obecního zastupitelstva způsobem uvedeným v § 58 řádu volení v obcích č. 75/1919 nastává i tehdy, když byla k volbě přihlášena toliko jedna kandidátní listina.

(Nález ze dne 15. června 1925 č. 5970/24).

V ě c: Josef S. ve S. proti zemské správě politické v Brně o volbu obecního zastupitelstva.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: V obci S. byla k volbě ob. zastupitelstva přihlášena pouze jedna platná kandidátní listina a sice »Skupina českých voličů«, následkem čehož byly podle § 27 ob. ř. vol. místní komisí za zvolené prohlášeni všichni kandidáti, kteří byli navrženi. Poněvadž však ve zmíněné kandidátní listině byli uvedeni celkem 4 kandidáti a počet členů ob. zast. dle § 9 ob. ř. vol. měl činiti 12, byl počet ten doplněn volbou provedenou zvolenými členy ob. zastupitelstva po rozumu § 58 cit. z. ještě dalšími 8 členy a 6 náhradníky po rozumu § 58 cit. z. Proti této

volbě podal st-1 jednak sám, jednak ještě s jinými společníky námitky, které byly nař. rozhodnutím zamítnuty.

O stížnosti uvažoval nss takto:

V námitkách proti volbě uplatňoval st-1 mimo jiné, — — — — že bylo neprávem použito předpisu § 58 ob. ř. vol., poněvadž tento § předpokládá, že bylo podáno více kandidátních listin, z nichž některá nebo všechny neuvedly takový počet kandidátů, jaký podle počtu odevzdaných hlasů na ně připadl. — —

Zamítnutí této námitky shledává stížnost nezákonným, poněvadž po jejím soudu lze předpisu § 58 vol. ř. použití pouze v případech, bylo-li k volbě přihlášeno několik kandidátních listin, nikoliv tedy v daném případě, kdy pouze jedna kandidátní listina byla přihlášena. Stížnosti nelze přisvědčiti.

§ 58 vol. ř. čini opatření pro případ, že by podle výsledku volby na kandidátní listině nedostávalo se do potřebného počtu náhradníků a dále pro případ, že by některá skupina kandidovala méně členů, nežli by jí podle poměru odevzdaných hlasů příslušelo. V obojím případě poskytuje pak zvoleným členům ob. zastupitelstva právo, aby sami zvolili nedostávající se počet buď náhradníků, buď členů zastupitelstva. Poněvadž zákon nečiní rozdíl, bylo-li přihlášeno více kandidátních listin, či toliko jedna, a poněvadž právo svrchu uvedené propůjčuje každé skupině, u níž předpoklady § 58 nastaly, jak také jinak není možno, když volební řád v celém svém obsahu všem volebním skupinám rovné právo dává, nelze o tom pochybovati, že doplnění členů zastupitelstva nebo jich náhradníků podle § 58 ob. ř. vol. nastane, ať jest ho zapotřebí pouze pro jednu skupinu nebo pro několik skupin. Má-li na toto doplnění právo každá skupina z několika volby se účastnivších a má-li právo toto i tehdy, jestliže dotčené zákonné předpoklady jen u ní se splnily, pak nelze najíti rozumného důvodu, proč by právo to mělo se odepřítí takové skupině, vedle které žádná další nekandidovala. Opačný názor vedl by k závěru, že v obcích, kde byla přihlášena jen jedna kandidátní listina, mohla by místní komise dle § 27 vol. ř. bez volby za zvolené prohlásiti všechny kandidáty j e n v t o m p ř í p a d ě, když by dotyčná kandidátní listina obsahovala dostatečný počet kandidátů jako pro členy ob. zastupitelstva, tak pro náhradníky. Ale takového obmezení § 27 vol. ř. nezná. Dlužno tudíž ze srovnání § 58 a § 27 ob. ř. vol. dojíti k závěru, že doplnění počtu členů ob. zastupitelstva a náhradníků podle předpisu § 58 jest na místě i tam, kde k volbě toliko jedna kandidátní listina byla přihlášena.

Uvažuje-li stížnost, majíc na zřeteli pouze konkrétní případ, že správa obce dostává se do rukou menšiny asi $\frac{1}{6}$ nebo $\frac{1}{8}$ obyvatelstva obnášející, stačí poukázati k tomu, že správy obce mohou býti účastny ony skupiny, které předložením kandidátních listin staly se skupinami volebními a jako takové se o účastenství na správě obce přihlásily a to takovým poměrem, jaký jim dle počtu odevzdaných hlasů přísluší. Skupiny, které se volby nesúčastnily, zbavily se samy práva bráti účast na správě obce.

Shledal-li proto žal. úřad uvedenou námitku bezdůvodnou, není v tomto výroku jeho nezákonnosti. — — — —